

wilbe føre til Nedsættelser af Lønningerne. For at forhindre, at disse Nedsættelser skulde komme tidligere, tænkte man: Lad os dog i det Mindste vente i 10 Aar; lad os sikkre de Bedkommende de Lønninger, vi endelig nu kunne faae sikrede for dem, for 10 Aar. Man arbejdede da derpaa, og fik virkelig sat igjennem, at Tidsfristen blev 10 Aar istedetfor 5 Aar; men nu synes det, at disse Beregninger ere slaagne feil. Konjunkturerne have ført med sig, at en Revision nu maa føre til Forhøjelse af Lønningerne, og man er da kommen til at tænke paa, at det dog er galt, at man ikke kan faae Forhøjelse før om 10 Aar. Man tænker: Vi trænge høilig til Forhøjelse nu, da 5 Aar ere gaaede, og vi maa derfor nu anstrenge os stærkt for at faae Forhøjelse, efter at kun 5 Aar ere gaaede. Saaledes har Sagens Gang været, og derfor maa man ikke forvente dem, som dengang alvorligt holdt paa, at man maatte have Revision hvert 5te Aar, om de nu, uanset, at man derved vilde komme til tidligere end ellers enten at forhøje eller at nedsætte Lønningerne, holde fast ved, at der nu er en 10 Aars Frist. Det er min bestemte Mening, at man efter hele denne Bestemmelse ikke paa nogen Maade kan have nogen alvorlig Opfordring til at forhøje alle Embedsmændenes Lønning, inden den Tid er gaaet; men vil man have det, skal man søge det gennem en Revision af disse Lønningsslove. Paa den anden Side er der Mange, som efter de nuværende Forhold ere saare trængende, og som vi derfor have tænkt at ville gjøre Bort til forud at skaffe et passende Tillæg til deres Lønninger, ventende for de Dvriges Bedkommende til Revisionsfristen er udløben. Saaledes er vor Stilling; den forekommer mig at være aldeles klar, sikker og ren, og vi kunne, mener jeg, ganske rolig blive staaende paa dette Standpunkt.

Hindenburg: Saavel den ærede Ordfører som de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) have bebrejdet Regjeringen den Holdning, den har indtaget, og navnlig er det gjort gjældende, at man ikke med fuldkommen Sikkerhed kunde sige, hvorledes Landstinget vilde stille sig med Hensyn til de Forslag, der foreligge, saafremt Regjeringen havde stillet sig mere velvillig til dem, end Tilfældet har været. Sige overfor de Angreb, der komme fra en faaban Side, vilde jeg ikke tro, det var muligt for mig at føre noget Forsvar, som vilde gjøre nogen Virkning, men jeg er saa heldig, at dette Forsvar er ført af en æret Folkethingsmand, hvis Ord ubetinget have større Vægt hos Flertallet, end mine have, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Da det var det ærede Medlem om at gjøre at bevise, at det Spørgsmaal, der nu foreligger som politisk Spørgsmaal, var blevet dette i Landstinget uden

Medvirkning fra dette Things Side, fremhævede det ærede Medlem, hvorledes Sagen havde stillet sig fra den første Begyndelse. Han fremhævede, at Forslaget var fremkommet fra forskellige Rigsdagsmænd her, og havde, som det ærede Medlem udtrykte sig, faaet Finantsministerens: „Kan passere“, hvorefter det var kommet over i det andet Thing. Det ærede Medlem fremstillede nu idag, at Stillingen var saaledes, at Landstinget, uagtet Regjeringen og Folkethinget vare enige om Sagen, dog stod imod Regjeringen, og at Resultatet da blev det, som vi Alle kjende. Saaledes har det ærede Medlem altsaa ført Bevist for, at det, at dette Spørgsmaal er blevet til et politisk Spørgsmaal, og at Landstinget har stillet sig til det, som det i Almindelighed har gjort, ingenlunde er fremtaldt ved den tidligere, nu aftraadte Regjering. Naar man imidlertid sammenholder disse Udtryk med den Dom, der af Medlemmer af Flertallet er bleven fældet over den nuværende Regjering, hvorefter den er bleven karakteriseret som en Regjering, der gik i samme Retning som sin Forgænger, men muligvis med mindre Kraft og mindre Gyde til at paavirke det andet Thing, forekommer det mig, at der ikke kan føres et fuldstændigere Forsvar for Regjeringen, end der er ført af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Derfor forstaar jeg heller ikke, hvorledes der i denne Sag kan være Spørgsmaal om at omtale Regjeringens Hjertelag for disse Klasser af Medborgere i den Forstand, at det vilde være muligt for Regjeringen, hvis den sølte med større Varme for dem, at skaffe nærværende Things Flertals Mening Indgang i det andet Thing. Ganske vist er det sandt, at man ikke med fuldkommen Bestemthed kan sige, hvorledes det andet Thing vil stille sig, men det er dog vel en Selvsølge, at man med større eller mindre Sandsynlighed kan udtaale sig derom, og der kan vel ikke være den allermindste rimelige Tvivl om, at Landstinget, netop isølge hvad der er blevet bemærket af de to ærede Rigsdagsmænd, for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), ialtsald maa have den Opfattelse, at man ikke vil kunne lægge den nærværende Regjering til Last, om Landstinget stiller sig paa samme Maade som tidligere, ligesom der ikke er nogen rimelig Tvivl om, at Landstinget ogsaa vil gjøre det. Dette Sidste er saa meget rimeligere, naar man erindrer, med hvilken Resignation Landstinget hidtil har behandlet Finantsloven, hvorledes det har faaet Finantsloven, der grundlovmæssig bør være tilendebragt paa to Maaneder, langt senere og med stor Resignation har fjernet de store Ulemper, som ere forbundne med altsaa lange Samlinger ved at unblade at gjennegeaa Finantsloven i dens Enkeltheber, ved ikke at nedsætte Udvalg, uagte